

Urinestoma

Dit is een kunstmatige uitgang van de urinewegen. Een urinestoma is nodig als de urine het lichaam niet meer langs de natuurlijke weg kan verlaten. Dit kan onder meer het gevolg zijn van blaaskanker of een aangeboren afwijking aan de blaas.

In de nieren wordt overtollig vocht uitgescheiden. Tegelijkertijd worden schadelijke stoffen door de nieren uit het lichaam verwijderd. De nieren transporteren de gevormde urine daarna naar de urineleiders (ureteren). Iedere nier heeft één urineleider tot haar beschikking, de beide urineleiders monden uit in de blaas. In de blaas wordt de urine verzameld. Als de druk in de blaas stijgt, ontstaat aandrang om te plassen. De urine verlaat het lichaam via de urinebuis (urethra). Dit is de situatie onder normale omstandigheden. Wanneer een urinestoma wordt aangelegd, gaat de mogelijkheid urine via de urinebuis uit te scheiden verloren. In de meeste gevallen is bij de aanleg van een urinestoma de blaas verwijderd of buiten werking gesteld. Om te zorgen dat de urine toch het lichaam kan verlaten, wordt meestal de zogenaamde Bricker-operatie uitgevoerd.

Bij de Bricker-operatie wordt een stukje van 10 tot 15 centimeter van de dunne darm weggenomen. De beide uiteinden van de dunne darm worden aan elkaar bevestigd, waardoor het spijsverteringskanaal wordt hersteld. Vervolgens worden beide urineleiders in het weggenomen stukje darm gehecht. Het stukje darm, dat dus slechts dienst doet voor het transport van urine naar buiten het lichaam, wordt aan één zijde gesloten. Van het andere uiteinde wordt het daadwerkelijke stoma gemaakt, door het door de buikwand naar buiten te brengen en in de huid te hechten.

Als regel steekt de urinestoma twee tot drie centimeter boven de buikwand uit. Hierdoor kan de opvangapparatuur goed rondom de stoma worden bevestigd, zodat de urine uit de stoma direct in het opvangzakje terechtkomt. In de meeste gevallen wordt de stoma rechts onder op de buik aangebracht.

Tenslotte bestaat tegenwoordig ook de mogelijkheid een continent urinestoma aan te leggen. Hierbij wordt de urine opgevangen in een reservoir (gemaakt van darm) in het lichaam. Een opvangzakje is in dat geval niet meer nodig. Het reservoir kan geleegd worden met een catheter. Soms kan het ook worden aangesloten op de plasbuis waardoor men 'normaal' kan urineren. U kunt uw mogelijkheden bespreken met de uroloog.

Voorkomen van een breuk

Door de plaatsing van de stoma is er een zwakke plek in de buikwand ontstaan. Door overmatig aanspannen van de buikspieren of druk van binnen uit bijvoorbeeld hoesten kan deze opening groter worden waardoor er een bobbel (hernia) naast het stoma ontstaat. Bij zwaardere werkzaamheden is het raadzaam om een steunband te dragen. En bij hoesten de buik ondersteunen.